

[A. C. Normann.]

til denne særbyrde under vurderingsarbejdet på steder, hvor jordpriserne steg meget stærkt.

I det radikale venstre lægger vi vægt på, at den ulighed, som — omend den er blevet mindre ved grundstigningsskyldens afskaffelse — fremkommer ved omvurderingerne i tiden mellem de almindelige vurderinger, nu afskaffes. Den har, er jeg overbevist om, været en kilde til megen følelse af uret og forskelsbehandling hos borgerne, og derfor ser vi gerne, at den nu afskaffes. Vi vil altså gerne være med til, at vurderingsgrundlaget bliver den værdi, som gjaldt ved sidste almindelige vurdering, og vi vil her støtte den højtærede finansministers forslag.

Lidt anderledes ligger det med hensyn til spørgsmålet om bondegårdsreglen. I det radikale venstres folketingsgruppe stiller vi os noget skeptisk med hensyn til, om de fordele, forslaget gennemførelse medfører for planlægningsbestræbelserne med hensyn til byområdernes vækst og udvikling, vejer tungere end virkningerne på prisniveauet og mulighederne for spekulanter til at hjemtage meget store gevinster, og der kan også være tale om andre virkninger, som vi er noget betænkelige ved.

Nu har denne sag jo andre sider af mindre principiel art, som jeg ikke skal inddrage i førstebehandlingen, men som egner sig til behandling i udvalget, hvor vi gerne vil være med til at tale nærmere om spørgsmålene. Jeg vil imidlertid gerne minde om, at det radikale venstre har bebudet et initiativ med hensyn til en behandling af, og jeg kan vel sige en omlægning af hele ejendomsbeskatningen. Vi ønsker også at se disse spørgsmål i sammenhæng med det lovforslag, der her er til behandling. Forståelsen af, at disse ting i høj grad vedrører hinanden, tror jeg deles af de fleste af det høje tings medlemmer — det gav det ærede medlem hr. Jacob Sørensen også udtryk for i forbindelse med sine bemærkninger om en tredje side af hele problemet, nemlig kapitalvindingsskatte-lovgivningen.

Hvad de forskellige tekniske og redaktionelle ændringer angår, tror jeg ikke, der vil blive meget store vanskeligheder i udvalget og i behandlingen her i det høje ting. I det radikale venstre vil vi i alt fald gerne

deltage i behandlingen af de foreslåede praktiske ændringer. Jeg kunne personlig tænke mig i udvalget at aktualisere spørgsmålet, om det ikke var muligt at spare en del på administrationen ved at formindske antallet af omvurderinger ud over den formindskelse, der vel er forudsat efter grundstigningsskyldens afskaffelse.

Jeg skal med den reservation, jeg har gjort med hensyn til bondegårdsreglen, tilsige det radikale venstres vilje til at søge lovgivningen forbedret og ajourført.

Poul Dam: Bortset fra en række detaljer af mere teknisk karakter indeholder det foreliggende lovforslag navnlig to spørgsmål af interesse.

Det ene er spørgsmålet om årsomvurderingernes fremtidige niveau. Jeg er enig i, at forslaget om, at årsomvurderingerne fremtidig skal ske efter prisniveauet ved den sidste almindelige vurdering, i en række tilfælde vil virke rimeligt, fordi man i modsat fald ville se, at en ejendom blev beskattet væsentlig hårdere på grund af en i mellemtiden indtruffet prisstigning end ejendommene ved siden af, som i øvrigt var af samme art. Men der kan vel tænkes tilfælde, hvor man kunne synes at den foreslåede regel er lidt mindre rimelig.

Man kunne tænke sig kommuner, hvor der foregår en udstykning af landbrugsjord til sommerhusanvendelse, eller der kunne tænkes andre ejendomme, som blev anvendt til et væsentlig andet formål, og en omvurdering i den forbindelse kunne derfor med rimelighed ske efter et nyt prisniveau. Jeg kunne i hvert fald tænke mig, at man i en række af de kommuner, hvor ejendomsbeskatningen jo er ganske væsentlig, ville synes, at det var rimeligt, at nyoprettede sommerhusarealer kom til at bære forholdsvis mere af skatterne, end de ville gøre, hvis vurderingsniveauet ikke blev forhøjet. Dette kan man jo med rimelighed se på i udvalget.

Det andet spørgsmål vedrører yderzonearealerne, og her foreslår udvalget, at ændringen af 1963 skal fjernes, og at man går tilbage til bondegårdsreglen i stedet for at vurdere disse områder efter handelsværdien. Argumentet derfor er jo, at man ud fra planlægningshensyn må holde vurderingerne nede; man må søge at undgå et pres